

Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	Psychopatologia wykład, PG_00148277						
Kierunek studiów	Psychologia (O)						
Data rozpoczęcia studiów	październik 2026 r.	Rok akademicki realizacji przedmiotu			2028/2029		
Poziom kształcenia	jednolite magisterskie	Grupa zajęć			Grupa zajęć obowiązkowych z zakresu kierunku studiów Grupa zajęć powiązanych z prowadzonymi badaniami naukowymi w dziedzinie nauki związanej z kierunkiem - profil ogólnoakademicki		
Forma studiów	stacjonarne	Sposób realizacji			na uczelni		
Rok studiów	3	Język wykładowy			polski		
Semestr studiów	5	Liczba punktów ECTS			3.0		
Profil kształcenia	ogólnoakademicki	Forma zaliczenia			egzamin		
Jednostka prowadząca							
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot		dr hab. Wioletta Radziwiłłowicz				
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu						
Formy zajęć	Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
	Liczba godzin zajęć	30.0	0.0	0.0	0.0	0.0	30
	W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0						
Aktywność studenta i liczba godzin pracy	Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów		Udział w konsultacjach		Praca własna studenta	RAZEM
	Liczba godzin pracy studenta	30		10.0		40.0	80
Cel przedmiotu	<p>Celem kształcenia jest zapoznanie z podstawami funkcjonalności i dysfunkcjonalności, normy i patologii oraz uczenie się, w jaki sposób wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów psychologicznych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych. Zaprezentowane zostaną informacje dotyczące psychopatologii ogólnej, obejmującej opis poszczególnych objawów psychopatologicznych i zagadnienia psychopatologii szczegółowej, dotyczące najczęściej występujących zaburzeń psychicznych.</p>						

Efekty uczenia się przedmiotu	Efekt kierunkowy	Efekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[PSYCHJ5_U07] Ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji psychologicznych oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań	Ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji psychologicznych oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, szczególnie u osób, które doświadczają objawów psychopatologicznych.	[SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[PSYCHJ5_W10] Ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat biologicznych, pedagogicznych, społecznych i filozoficznych podstaw funkcjonowania psychicznego człowieka; rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii	Ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat biologicznych, pedagogicznych, społecznych i filozoficznych podstaw funkcjonowania psychicznego człowieka, etiopatogenezy zaburzeń psychicznych, ich obrazu klinicznego, przebiegu oraz metod leczenia; rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii.	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[PSYCHJ5_W05] Ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat specjalizacji psychologii, obejmującą terminologię, teorię i metodykę	Ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat specjalizacji psychologii, obejmującą terminologię, teorię i metodykę psychopatologii.	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[PSYCHJ5_U02] Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów psychologicznych, wychowawczych, pomocowych czy terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych	Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów psychologicznych, wychowawczych, pomocowych czy terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych wobec osób, które doświadczają objawów psychopatologicznych.	[SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[PSYCHJ5_K06] Odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych	Odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich konsekwencje, czuje się odpowiedzialny wobec osób doświadczających objawów psychopatologicznych, dla których dobra stara się działać, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych.	[SK4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[PSYCHJ5_K07] Jest wrażliwy na problemy społeczne i psychologiczne, gotowy do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania psychologiczne	Jest wrażliwy na problemy społeczne i psychologiczne, gotowy do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania psychologiczne wobec osób, które są objęte pomocą psychologiczną i psychiatryczną.	[SK4] test/egzamin - ustny lub pisemny

Treści przedmiotu	<p>Historia psychiatrii. Zagłada osób z chorobami psychicznymi. Międzypokoleniowy przekaz życia psychicznego. Psychopatologia rozwoju człowieka jako psychologia zaburzeń psychicznych. Podstawowe pojęcia - czynniki ryzyka i czynniki ochronne, mediatory i moderatory, ekwifinalność i ekwipotencjalność, stała i postępująca podatność na zranienie (<i>vulnerability</i>). Obraz ciała i jego związek z obrazem klinicznym zaburzeń psychicznych. Zaburzenia odżywiania się.</p> <p>Zaburzenia obsesyjno - kompulsyjne.</p> <p>Uzależnienia od substancji oraz uzależnienia behawioralne. Zaburzenia psychotyczne. Zaburzenia afektywne. Zaburzenia neurorozwojowe.</p> <p>Zaburzenia neurodegeneracyjne.</p>		
Wymagania wstępne i dodatkowe	Nie dotyczy		
Sposoby i kryteria oceniania osiągniętych efektów uczenia się	Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej
	test pisemny	51.0%	100.0%

Zalecana lista lektur	Podstawowa lista lektur	<p>Kępiński A. (1978): Poznanie chorego. Warszawa: PZWL.</p> <p>Pużyński S., Rybakowski J. (2012): Neurobiologia zaburzeń psychicznych. W: Rybakowski J., Pużyński S., Wciórka J. Psychiatria, Tom I, Podstawy psychiatrii, Wyd. II, Wrocław: Elsevier Urban & Partner, s. 150-176.</p> <p>Landowski J. (2002): Neuroendokrynologia [w:] Psychiatria. Tom 1, red. A. Bilikiewicz, S. Pużyński, J. Rybakowski, J. Wciórka, Wydawnictwo Medyczne Urban&Partner, Wrocław, 191-203.</p> <p>Namysłowska I. (2004): (red.) Psychiatria dzieci i młodzieży. Warszawa: PZWL.</p> <p>Grzegorzewska I., Cierpiątkowska L., Borkowska A.R. (2020) (red.): Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. Warszawa: PWN.</p> <p>Radziwiłłowicz W., Sumiła A. (2006) (red.): Psychopatologia okresu dorastania. Wybrane zagadnienia. Kraków, Oficyna Wydawnicza Impuls.</p> <p>Józefik B. (1999): Anorexia psychiczna i bulimia psychiczna. Kraków: Collegium Medicum UJ.</p> <p>Najavits L.M. (2011): Poszukiwanie bezpieczeństwa. Terapia PTSD i nadużywania substancji psychoaktywnych, Wyd. Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków.</p> <p>Babiker G., Arnold L. (2003): Autoagresja, mowa zranionego ciała. Gdańsk: GWP.</p> <p>Bryńska A. (2007): Zaburzenie obsesyjno-kompulsyjne. Rozpoznawanie, etiologia, terapia poznawczo-behawioralna. Kraków: Wyd. Uniwersytetu Jagiellońskiego.</p> <p>Nasierowski T. (2000): Gdy rozum śpi, a w mięśniach rodzi się obłąd. O życiu i chorobie Wacława Niżyńskiego. Warszawa: Fundacja Wspierania Rozwoju Kliniki Psychiatrycznej AM w Warszawie.</p> <p>Pisula E. (2014): Autyzm: Przyczyny, symptom, terapia. Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia.</p> <p>Boss P. (2013): Kochając osobę z demencją. Jak znaleźć nadzieję, zmagając się ze stresem i żalem. Kraków: Wyd. Uniwersytetu Jagiellońskiego.</p> <p>Bilikiewicz A., Parnowski T., Liberski P.P., Bartosiewicz J. (2002): Choroby układu nerwowego przebiegające z otępieniem. W: Psychiatria. Tom II. Psychiatria kliniczna. Red. A. Bilikiewicz, S. Pużyński, J. Rybakowski, J. Wciórka, Wrocław: Wydawnictwo Medyczne Urban & Partner, s. 43-99.</p>
-----------------------	-------------------------	--

	Uzupełniająca lista lektur	<p>Draaisma D. (2009): Rozstrojone umysły. Historie chorych i dzieje chorób. Warszawa: Państwowy Instytut Wydawniczy.</p> <p>Feldman L. (2001): Łączenie terapii indywidualnej i rodzinnej. Gdańsk: GWP.</p> <p>Fengler J. (2000): Pomaganie mężczyznom. Wypalenie w pracy zawodowej. Gdańsk: GWP.</p> <p>Szczeklik A. (2007): Kore. O chorych, chorobach i poszukiwaniu duszy medycyny. Kraków: Wydawnictwo Znak.</p> <p>Szczeklik A. (2009): Katharsis. O uzdrowicielskiej mocy natury i sztuki. Kraków: Wydawnictwo Znak.</p> <p>Stypuła A. (2012): Kultura a choroba psychiczna. Rola czynników kulturowych w postrzeganiu, przebiegu i leczeniu zaburzeń psychicznych. Kraków: Wyd. Nomos.</p>
Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania	Adresy eZasobów	
Praktyki zawodowe w ramach przedmiotu	Nie dotyczy	

Dokument wygenerowany elektronicznie. Nie wymaga pieczęci ani podpisu.